

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 3094/94 НА СЪВЕТА

от 12 декември 1994 година

за изменение на Регламент (ЕИО) № 4045/89 относно контрола от държавите-членки на операциите в рамките на системата на финансиране чрез Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието, секция „Гарантиране”

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 43 от него,

като взе пред вид предложението на Комисията ¹,

като взе пред вид становището на Европейския парламент ²,

като има предвид, че Регламент (ЕИО) № 4045/89 на Съвета ³ предвижда контрол от страна на държавите-членки върху операциите в рамките на системата на финансиране по секция „Гарантиране” на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието; като има предвид, че е необходимо да се изменят условията за подбор на предприятия, подлежащи на контрол, предвидени в член 2 на цитирания регламент, за да се отчете осъщественият напредък в използването на методите за анализ на риска, прилагани към други контролни мерки, и за да се осигури на държавите-членки по-голяма гъвкавост в подбора на предприятия;

като има предвид, че е необходимо да се уточни, че търговските документи, подлежащи на контрол, включват производствените досиета и досиетата за естеството на продуктите, както и досиетата, съхранявани в електронните системи с данни за складиране;

като има предвид, че някои мерки, включващи директни плащания на производителите, включително тези, обхванати в интегрираната система за администриране и контрол, въведена с Регламент (ЕИО) № 3508/92 ⁴, трябва да се изключат от полето на приложение на Регламент (ЕИО) 4045/89;

като има предвид, че следва да се осигури връзка между правомощията и задачите на компетентните служители по смисъла на Регламент (ЕИО) № 4045/89 и на Регламент (ЕИО) № 595/91 на Съвета от 4 март 1991 г. относно нередностите и възстановяването на неправилно изплатените суми в рамките на финансирането на

¹ ОВ С 175, 28.6.1994 г., стр. 7.

² Становище от 18 ноември 1994 г (още непубликувано в ОВ).

³ ОВ L 388, 30.12.1989 г., стр. 18.

⁴ ОВ L 355, 5.12.1992 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 165/94 (ОВ L 24 от 29.1.1994 г., стр. 6).

Общата селскостопанска политика и организацията на информационна система в тази област ⁵;

като има предвид, че е необходимо да се уточнят начините на действие, с които разполагат държавите-членки в случаите, когато търговските документи не са адекватни или когато се намират извън територията на Европейската общност;

като има предвид, че следва да се засилят процедурите за взаимопомощ, предвидени в член 7 от Регламент (ЕИО) № 4045/89;

като има предвид, че за петата година от прилагането на цитирания регламент е необходимо да се създадат по-гъвкави условия за разпределяне на дела на ЕС в допълнителните разходи, предвидени в членове 13, 14 и 15 и да се предвиди кумулиране на сумите по членове 13 и 14 и тяхното предназначение без разлика за различни видове разходи;

като има предвид, че ако отговорните за контрола лица се придружават от служители на Комисията или на други държави-членки, е необходимо а се уточни статутът на последните,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕИО) № 4045/89 се изменя, както следва:

1) В член 1 параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. По смисъла на настоящия регламент под „търговски документи” се разбира всички книжа, регистри, бележки и удостоверения, счетоводни документи, производствени досиета и сертификати за качество, както и кореспонденция, свързани с професионалната дейност на предприятието, както и търговски данни, под каквато и да е форма, включително и електронно съхранявани данни, доколкото тези документи или данни имат пряка или непряка връзка с операциите, визирани в параграф 1.”

2) В член 1 се добавят следните параграфи:

„3. По смисъла на настоящия регламент под „трети лица” се разбира всяко физическо или юридическо лице, имащо пряка или косвена връзка с операциите, извършвани в рамките на системата за финансиране чрез ФЕОГА, секция „Гарантиране”.

4. Настоящият регламент не се прилага към мерките, включени в интегрираната система за администриране и контрол, въведена с Регламент (ЕИО) № 3508/92 (*).

⁵ ОВ L 67, 14.3.1991 г., стр. 11.

Съгласно член 19, Комисията изготвя списък на останалите мерки, към които настоящият регламент не се прилага.

(*) ОВ L 355, 5.12.1992 г., стр. 1.

3) В член 2, параграф 2, алинея първа, сумата 60 000 ECU се заменя със сумата 100 000 ECU, а изразът „календарна година”, се заменя със „счетоводен период на ФЕОГА”.

4) В член 2, параграф 2, алинеи 2 и 3 се заличават.

5) В член 2, параграф 2, се добавят следните алинеи след алинея 1:

„За всеки контролен период, считано от периода 1995/1996, и без това да отменя задълженията им, предвидени в параграф 1, държавите-членки избират предприятията, които ще се контролират, в зависимост от резултатите от анализа на риска при предоставянето на експортни субсидии и всички останали мерки, към които се прилага. Държавите-членки предават в Комисията своето предложение за използване на анализа на риска. Това предложение съдържа всякаква полезна информация за метода, техниките и критериите, които ще се използват, и за начина на реализация и се предава не по-късно от 1 декември на годината, предшестваща началото на контролния период, към който се прилага. Държавите-членки се съобразяват с коментарите на Комисията по тяхното предложение, които трябва да бъдат формулирани в срок от осем седмици от получаването на предложението. За контролния период 1995/1996 г. предложенията за анализ на риска се изпращат в Комисията не по-късно от 1 февруари 1995 г. Що се отнася до мерките, към които според държавата-членка анализът на риска не е приложим, предприятия, чийто общи доходи или задължения или сбора от двете суми в рамките на системата на финансиране от ФЕОГА, секция Гарантиране, възлиза на над 300 000 ECU и които не са били контролирани съгласно настоящия регламент по време на един от двата предишни контролни периода, трябва задължително да бъдат контролирани.”

6) В член 2, параграф 2, последната алинея, сумата 10 000 ECU се заменя със сумата 30 000 ECU.

7) В член 2, параграф 4, втората алинея се заменя със следния текст:

„Контролът обхваща минимум период от дванадесет месеца, приключващ по време на предишния контролен период; по усмотрение на държавата-членка той може да бъде разширен и за периоди, предшестващи или следващи този едногодишен период.”

8) В член 2, параграф 5, позоваването на „член 6 от Регламент (ЕИО) № 283/72” се заменя с позоваването на „член 6 от Регламент (ЕИО) № 595/91 (*)” и се добавя следната бележка под линия:

(*) ОВ L 67, 14.3.1991 г., стр. 11.”

9) В член 3, параграф 1 уводната фраза и първо и второ тире се заменят със следния текст:

„1. Точността на основните данни, които се контролират, се проверява чрез сравнение, включително при необходимост с търговски документи на трети лица, като броят им съответства на нивото на съществуващия риск, и по-специално:

- сравнение с търговските документи на доставчиците, клиентите, превозвачите и други трети лица;

- при нужда, физически контрол на количеството и естеството на складовите наличности и „

10) В член 3 се добавя следният параграф:

„3. При подбора на дейностите, които се контролират, се отчита изцяло равнището на съществуващия риск.”

11) В член 5, параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Отговорниците за предприятията или трето лице се уверяват, че са представени всички търговски документи и че са предоставени допълнителни сведения на служителите, натоварени с контрола и на лицата, упълномощени за тази цел. Електронно съхраняваните данни се предоставят на адекватен носител.”

12) В член 5 се добавя следният параграф:

„3. Когато по време на контрола, осъществяван съгласно настоящия регламент, съхраняваните от предприятието търговски документи са оценени като неподходящи за целите на контрола, от предприятието се изисква за в бъдеще да съхранява тези документи съгласно инструкциите на държавата-членка, отговаряща за контрола, без това да отменя задълженията, определени с други регламенти за съответния сектор.

Държавите-членки определят датата, от която такова документиране трябва да бъдат установено.

Когато всички търговски документи, подлежащи на контрол съгласно настоящия регламент, или част от тях се намират в предприятие, принадлежащо на същата търговска групировка, фирма или сдружение от предприятия, както и контролираното предприятие, контролираното предприятие е длъжно да предостави тези документи на контролорите на мястото и датата, указани от отговарящата за контрола държава-членка, независимо дали въпросното предприятие са намира на или извън територията на Европейската общност.”

13) Член 7 се заменя със следния текст:

„Член 7

1. Държавите-членки взаимно се подпомагат в осъществяването на контрола, предвиден в членове 2 и 3

- когато предприятие или трето лице е установено в държава-членка, различна от тази, в която е извършено или ще се извърши плащането/превеждането на сумата;

- или различна от тази, в която се намират документите и данните, необходими за контрола.

Комисията може да координира общи действия, включващи взаимна помощ между две или повече държави-членки. Разпоредбите, предвиждащи тази координация, се изготвят съгласно член 19.

2. През първите три месеца след счетоводния период на ФЕОГА, през който е извършено плащането/превеждането на сумата, държавите-членки предоставят списък на предприятията, визирани в параграф 1, първо тире, на всяка държава-членка, където е установено такова предприятие. Списъкът включва всички необходими подробности, позволяващи на държавата-членка, за която е предназначен, да идентифицира предприятията и да осъществи контролните си задължения. Получаващата държава-членка отговаря за контрола на предприятията съгласно член 2. Копие от всеки списък се изпраща на Комисията.

Държавата-членка, получаваща или извършваща плащането, може да поиска от държавата-членка, в която е установено предприятието, да контролира някои от предприятията от списъка по силата на член 2, като мотивира необходимостта от това искане и особено свързаните рискове.

Държавата-членка, към която е отправено искането, отчита надлежно рисковете, свързани с предприятието, съобщени от искащата държава-членка.

Държавата-членка, към която е отправено искането, информира искащата държава-членка за хода на молбата ѝ. При контрол на предприятие от списъка, държавата-членка, извършила контрола по искане на друга държава-членка, информира тази държава за резултатите от контрола най-късно три месеца след приключване на контролния период.

Копие от всяко подобно искане се изпраща до Комисията.

3. През първите три месеца след приключване на счетоводния период на ФЕОГА, през който е извършено плащането, държавите-членки предават на Комисията

списък на предприятията, установени в трети страни, за които се отнасят плащанията и/или паричните преводи, извършени в тази държава-членка.

4. Доколкото контролът на едно предприятие съгласно член 2 изисква допълнителна информация и по-специално сравненията, визирани в член 3, в друга държава-членка, е възможно да бъде представено такова надлежно мотивирано искане. Копие от всяко такова специално искане се предоставя на Комисията.

На искането за контрол се дава ход в шестмесечен срок от получаването му от държавата-членка; резултатите от контрола се съобщават във възможно най-кратък срок на искащата държава и на Комисията.

5. Съгласно член 19, Комисията определя минималните изисквания за съдържанието на исканията, визирани в параграфи 2 и 4.”

14) В член 9, параграф 5, годината „1991 г.” се заменя с „1996 г.” и второто изречение се заличава.

15) В член 10, параграф 3, думата „шест” се заменя с „осем”.

16) В член 10, параграф 6 се заличава.

17) В член 16, се добавя следният параграф 1 а:

„1а . За петата година от прилагането на настоящия регламент сумите, съответстващи на глобалната помощ на ЕС съгласно чл.чл.13 и 14, се кумулират. В рамките на това кумулиране, Европейската общност участва без разлика с 25 % в разходите на държавите-членки при условията на членове. 13,14 и 15.”

18) Член 21 се изменя, както следва:

а) Досегашният текст става параграф 1, като към него се добавя следното изречение:

„Последните се предоставят при поискване на адекватен носител.”

б) добавят се следните параграфи 2 и 3:

„2. Видовете контрол, визирани в член 2, се извършват от служители на държавата-членка.

Служителите на Комисията могат да участват в този контрол. Те не могат да упражняват правомощията, дадени на националните служители в областта на контрола; те имат въпреки това достъп до същите помещения и същите документи като служителите на държавата-членка.

3. Когато контролът се извършва при условията на член 7, служителите на държавата-членка, поискала контрола, могат да присъстват, със съгласието на държавата-членка, към която е отправено искането да осъществи контрол, на контролните операции, извършени от нея, и да имат достъп до същите помещения и документи, като служителите на тази държава-членка. Служителите на държавата-членка, отправила искането за контрол, присъстващи на контрола в държавата-членка, която го осъществява, трябва да са готови във всеки момент да докажат официалната си длъжност. При всички обстоятелства обаче контролът се осъществява от служители на държавата-членка, към която е отправено искането.

4. Доколкото националните разпоредби от наказателно-процесуалния кодекс предвиждат определени действия да се осъществяват от специално посочени в националния закон национални служители, служителите на Комисията, както и служителите на държавата-членка, визирани в параграф 3, не участват в тези действия. При всяко положение те не участват в посещенията по домовете и официалния разпит на лицата съгласно наказателния кодекс на държавата-членка. Те имат обаче достъп да получената по този начин информация.”

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на третия ден от датата на публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

Прилага се за контролния период 1995/1996 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 12 декември 1994 година

За Съвета:
Председател
J. BORCHERT